

XIX. évfolyam 8. szám.

Petroșeni, 1942. május 7.

Antonescu Ion Államvezető

akinek minden eddigi munkája a haza és emberszeretben mutatkozott meg legjobban, példás katonai erényei és tudásai mellett, legutóbb 10 vagon tengerit adományozott az itteni munkásság és a szegény lakosság részére. Ez az újabb jótékonyasága az Államvezető tábornagnak nagyon jó hatást váltott ki a zsilvölgyi munkásság körében s különösen a szegényebb néposztálynak jelentett igazi segítséget. Nem első ízben állapítjuk meg ezt, mióta az Államvezető intézi az ország ügyeit. Az elmúlt évben lezajlott forrongás után a lelki megnyugvást a Zsilvölgyében újból az Államvezető gyors és hasznos intézkedései hozták meg és csillapultak le a felzaklatott kedélyek. Bölcs és előrelátás jellemzi intézkedését s ezt embersegesen érzi a román nép, minden tekintetben.

Emlékezzünk csak az elmúlt évben történt zsilvölgyi munkásmozgalomra.

Éledegetlenséget hozott magával az élet és a munkásság bérmozgalomba kezdett.

A harcra felfigyelt az Államvezető is és azonnal elküldte megbízottját a Zsilvölgyébe, hogy a helyszínen győződjön meg a munkásság kérdésének igazáról.

Az eredményt mindenki ismeri.

A helyzet alapos megvizsgálása és a munkáskiküldöttekkel való tárgyalás után, a fizetésekkel feleltek és különböző kedvezményekhez jutott a munkásság, amelyet az Államvezető mindenre kiterjedő személyének köszönhet.

Azóta is, nem egy ízben történt meg, hogy a zsilvölgyi munkásság ügye, bajai és panaszai ellettek intézve, ha azok jogosak és igazságosak voltak.

Érzi a zsilvölgyiek ezt a jóakaratot és jósgát, amely az Államvezető részéről irányukban megnyilatkozott.

A magas helyről jött figyelem, segítség és önzetlen jóakarát, mindig jó hatást vált ki a tömegből és sok jósgátot termet ki maga után. A hatás nem is marad el.

Neve fogalom lett a románág történelmében és sokszor megmutatott jó és hasznos intézkedéseivel befészkelte magát a román nép lelkébe, amelyből nem marad ki a Zsilvölgye sem.

A jósgátért, jósgággal kell hálálkodni. Most ígéretek nélkül kapott valamit a Zsilvölgye. Nem harangozták be kortes szavak, soha meg nem tartott ígéretek sem hallottunk, mert aki az ország sorsát intézi, az hangzatos szavak nélkül cselekszik. Az igazi építő nem üres beszéddel, hanem fogható tettekkel bizonyítja, hogy gondoskodni népéről.

Antonescu Ion, Államvezető is így cselekedett, mikor a szegénységben élő zsilvölgyi lakosságnak tiz vagon tengerit küldött ajándékba.

A lakosság köszönetét az Egyház részéről Duma Ioan gör. kel. főesperes tolmácsolta az Államvezető részére, Isten áldását kérve munkájára, majd Tecuá alpolgármester mondott beszédet, aki beszédében kiemelte az Államvezető értékes munkáját és annak segítségét, amelyet az alkalommal is a zsilvölgyi szegénysorsu lakosság segítségére sietett.

Az író naplója

Írja: Molnár Sándor

Ebben a kegyetlen tavaszban, amelyről mindig csak szépet írtak a költők és szerelmek, nagyon nehéz elszállni, elrepülni valahova. Az élet hozta magával, hogy zárt szobákban ülünk, nem mozdulhatunk ki s ha mégis megtörténik, hogy kilylik a szívünk ajiája mellett az országutja is, akkor tele tüdővel szilvjuk magunkba a frissen szürdött levegőt, amely másfelé, már Pujon túl is nem "kegyetlen", nem rüdes s zlimakós, hanem van benne valami emberséges szag, illat, vagy a rügeknek a párája, amelyből már meg lehet állapítani, hogy bontakozik az új élet: a Tavasz.

Ujazi jobb, ha nem ígérkezik senki. A szörnyű vihar még tart és ennek a szele sodorja az embert. Zsuflott kocsióban bujik össze a lélek és halkan beszélnek egymással az emberek. Titok és magabizallság, mikor a kéz a szív felé simul, mintha tapogatná azt a lélek hűdarábot. Hogy él? A meg, dóbog benne az, amit életnek, sorsunk továbbvívójának nevezünk. A férfiak, ki milyen rangban van, a szerint érzi az életet. Edzették, vál-

lasak, de arcukon valami furcsa szín játszik. A beszéd témájuk az, amit itt ég az agyunkban, az emberségért, jósgátért való érzelem. A szemek, nem láthatnak a jövőbe és a lélek ki tudja, miket tervez, miért rendezi mégis életünket az előjövőnek megátására. Hallottam beszélni ezeket az embereket titokzatos sorsukról, általam nem látott eseményekről, de furcsa érzésem támadt szavak hallgatása közben. Nem titkolom, megdöbbentett vagyok beszéd, állítás, kihangosulózás és a szavak patogása, amely belefájult a szívembe. En, aki örök humánus, emberszerető és csak embertisztelettel foglalkozom, ezzel szeretném minden napomat leélni, meggyűlöltöm az utazást, amely nem azt adta számomra, amit adhatna és amit vártam tőle.

Ezerkilencszáznyvenkettenben.

Virág és szépség, élet és bizakodás volt mellettem, egy asszony személyében, aki több mint húsz éve tiri bogaramat s adja meg számomra mindazt, ami szeretetet vált ki belőlem. Korhol és simogat, szert és haragszik ha úgy kívánja a sors és ebben a cudar világban, a legszörnyűbb időben, úgy meglelti az életemet, mint a nap sugar, az Élet és a Szeretet.

Úgy ültünk kettlen a vonat harmadosztályu emberrengelegében, mint aki megadta a szomorúság sóhajátását, amely ott, abban a szegény emberi környezetben olyan mélyen, éreztetően rakódott le az életünk peremére. Csupa szegény lélek, előregédit és kevésbé öreg testek, eláspadt arcok integettek felénk s a szemekből az örök ember nézése sugárzott, ki tudja? — félelemmel, vagy bizalommal. Egy öreg nénie ült mellettnk, aki elment örökre a Zsilvölgyébe, ahol harmincöt évig élt férjével, akit nyugdíjba küldtek. Az ölébe szorongatott egy árva muskálili cserépben és csak az ég tudja, hogy abban a tömegben miként mentette meg, hogy vigye magával. Összemelegedtem és beszélgetve tudtuk meg tőle, amit elmondott.

Élég volt a Zsilvölgyéből — mondotta a virágot simogatva, asszonyosan. — Rossz ott az élet. Tavasz csak későn éreztetik s az ősz egy hónappal hamarabb köszönt be. Pedig a szegény embernek inkább arra volna szükség, hogy a tavasz jöjjön hamarabb. Nem sajnálom, hogy eljött. Gyermekekünk sincsen meg meghalt a háboruban. Az emléket ott hagyta és talán ez a cserép muskálili az, amit magammal hoztam, mert a virágot nagyon szeretem. Ott meg tekefta és havas minden. Tavasznak nyoma sincsen és itt — (Deván jártunk ekkor.) — már minden zöld és nyílnak a virágok...

Igaz, ott már tavasz volt április közepén is. Nálunk még tél van és mintha megaglott volna a természet az emberek szíve is. És aztán a csenében, a lassan beállott este magányban úgy gondoltam haza, mindenre, még azokra is, akik mindig siettek kilyküzni, ócsárolni, sértetgetni engemet, ami nem hirdeti a gyűlöletet senki emberfia ellen sem. Jó lelkű tanárom, Mihai ur, tanított sok olyan érzelemre

amellyel több lett előttem, mint egyszerű ember s szűbből kívánom, hogy hosszú ideig éltesse a kegyes Ég.

Késő volt már, mire berobogtunk Aradra. Ez a város mindig jóleső érzést adott a szívelemek s meggyógyította a lelkeket is, ha életem utján odavitt a sorsom. Az arcok, a szemek s a nyüzsgő életnek minden változata embersegen mutatja magát és messze kimagasló, mint a toronyoknál a kereszt, s a város felett a felhő és a nap sugar, amelynek melegsége olyan érzékenyen sugárzik felém egy megfoghatatlan érzelme. Pedig kevés ismerősem él ott és mégis, az gondolom, mindenképpen a testvérem, én emberem, lelki barátom, holott ha elgondolkozom életemen azt állapítom meg, hogy sokkal gyengébb egy kóborló kislánknál, akinek érzelmi viszont, tiszták és emberhez ragaszkodók. Még azt is elfelejttem, hogy a leltűt korosak legonlatlást egy hideg éjszakán tartottak a börtönben, majd megverték, megcsufolták és hozzájuk illő eszmék alapján bánták el velem. És mindezt, semmiért. Csak azért, mert megkérdtem, az igazolást spicilől, hogy kikez van szerencsém?

Az idő azonban jó orvos és meggyógyítja a sebeket. Nem volna vétek és bűn haragudni azért, mert félrevezett emberek virtusátok járnak a lélek körül? És éppen Aradra nem szabad haragudni. Egy életet kevesetül vallom, hogy ez a város tetszik nekem, a hol mindig azt érzem, hogy otthon vagyok s a kedves lelkek, akikhez szeretet és ragaszkodás köti, számomra halálra tartó barátságok jelenti. Igaz, több ez mint barátság. Számomra több. Vallani ezt nem szégyen és nem használna, mert igaz. Akinek lúle van az érte s akinek szíve van, az megérti. Ragaszkodást és szeretetet nem lehet szindarabzerűen érzékelteni. Mélyebben gyökereznek az, mint a színes beszéd. Igaz, találatom ezt is megválasztom emberekkel, az élet újfajta lesozortakkal, akiknek szemében bizonylatlanul ég a fény. Ezeket éppen úgy kell szeretni, mint mindenki mást. És én nem szerelemmel, hanem lélekkel és szeretettel szeretem azt a várost és ennek emberét. Régi és kilávkázó eszmét hordok magamban, amelyet most van alkalmam kiötenni és bevallani. Ki érdeml meg és ki nem? Nem is kérdezem. Nem osztom én a szeretettel érdekek szerint. Azt nálam mindenki megszeresheti, mert az nem az enyém. Az mindenképpen. Ha mégis egy kicsit többet jutottak belőle valóhová, az csak annyit jelent, hogy én is kaptam, nekem is jutott valami abból az örökös keressett és áhított valamiből, amit szer-e-let-nek hívunk.

Aki ebből kap, az sohasem tudja megköszönni azt. Nincsen olyan kincs, amellyel vissza lehetne fizetni, meg lehetne köszönni, vagy hálalni mással, mint szeretettel.

Nagy utat kell megtenni a léleknek, ami erre önként rájön az ember. Felszételt lábakkal, megvert lélekkel és szívvel a megcsufoltan, az emberi méltóságban, érkezik el minden lélek oda, hogy emberszerű legyen.

Az elhullott könyvek azonban nem vesznek kárba. A megázott lélek fájdalma és a törtélt átdőlőtt szív az üldözött élet minden szenvedése megéri, ha ezért cserébe szeretetet tud kúsgaradni magából és az a sugárképe kitűzdi hozni és megújítja szerelmét a maga számára a mások szeretetét is.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, mikor jó lelkeket és jó emberéket találtam újból Aradon. Isen tudja hányadszor már életemben. Egy meleg kélógás Elly asszonnyal, barátaság üdvözlés Pülsivel, lelki beszélgetés Kovács Pistával, Huruossal együtt lamenatán az életet, Schafferrel meghitt beszélgetésen föl-

ten! az időt s kezét fogni az idős Marek Mórral, akinek munkája éi nálunk még hosszú ideig, s Nyuuya asszonnyal, ezzel a megsebzett lélekkel társalogni, több ez, mint jószág és adomány. De ezzel még nem merült ki a jó emberek száma. A Nuka asszony háza dicserőn áll. Reinhard Gyulával, minden iparos ügyünk lelkaróljával, néhány percre is értek és érdemes beszélgetni. Nem hagyom ki Szőgyéni Kliss Endrét sem, akinek írásal nem kíméltek azokat, akik azt megérdemlik. Fáskerli Tiborral történi találkozásom tragikusan szomorú volt. Sajnálattal mint embert és mint régi íróiársamat. Horváth Géza is ott van Aradon. Viszont Wagner Pál, a volt robusztus férfi, nagyon betegségült ember. Szánó György, a nagy író, aki mint Milton, ha nem is az élvezett paradicsomot, de nagyszerű írásait díktálta, maradóan értéket jelent Aradnak. A volt napilapok munkatársai, szerkesztői egy lézenegnek az utcán, mint az árva szunyogok. Kár minden elhallgatót szőrt, az elmúltul betűt és a télen gondolkozásért. Kerestem Szabó Sándort a kellenelennél rossz helyen, kórházban volt éppen. Dr. Lázárral csak néhány szót váltottam, de ez meggyőzött engem arról, hogy értékelni, kell őt a jövőben is. Sárosi Teréz varrónő is Aradon keresi kenyerét. Onánális lélek.

Az újságírók közül Babuczay, Szekér és Kállai a vezetők. Békésen és jóbarátságban megjelnek egymás mellett és mint kultúrember, ezt be is bizonyítják...

A lélek azonban utazik tovább. Esős tavaszi időben görült ki a vonat a bányászfővárosa felé, ahol valamivel több van a tavaszról mint mástele, eleven, pezsgő életet éli Timisoara (Temesvár), ahol valamikor Dózsa Györgyöt a parasztabadságért égették meg elevenen. Szegény magyar sors! Hányan pusztulnak még el, amíg olyan emberi társadalom következik amelynek nem tekint örödgének, sáttának, gazembernek és égetnivalónak a Dózsa Györgyöt és unokáikat? Mi nem szegyejlük Dózsa őstünet sem. Testvéreink nekünk Dózsa népe is.

Embereket, humanistákat és barátokat nemtem felkeresni s meg is találam őket. Olyan könnyű egymásra találni azoknak, akik szeretik egymást és tisztelik önmagukat is, amire hivatottak.

Franyó Zoltán volt az első, akit keblemre öleltem. A magyar irodalomnak és a klasszikus műfordításnak nagy értéke Franyó Zoltán. Ma ő az egyedüli az itteni magyarság tról között, aki a »Nyugat« nagy gárdájához tartozott és ezt a minőséget csak emelte és tisztellett szerzett önmagának és a »Nyugat« eszméjének is. Irodalmi kötetek, önálló művek és fordítások jelzik Franyó nagyszerű és irodalmi értékekben gazdag munkáját. Legközelebb külön írok róla a lélekről, amelyet, mivel értéke, magyar életünkben nem szoktak nyilván tartani sem pedig kellően megbecsülni. Nálunk mindig aszerint értékelik az embereket, hogy politikában tud-e kellőképpen simulni, alkudozni. Azonban ha egy író, vagy költő beleadja a világba azt, hogy ember az ember, vagy más néptől is tisztel és szeret, akkor az áruló, nemsegélyező lesz csak, a hivatalosan fémjelzett politika szemében. Az a jó, hogy a meggyalázottak, lenézettek, árulóknak bélyegzőket, egyszerű a néptől sőt bocskoros szegényeknek minden gondolata tovább él, mint a sörös üveg mellett eldubhajkodott palatál kurjantás. Franyó Zoltánról azért a hivatalos elnézésért nincsen miért haragudni. Sokkal nagyobb érték ő, mintsem llyesmi ártana neki. És egyet nem szabad elfeledni. Ma, min-

den kis maradt lélek vádaskodik. Azt ígkeshik résülni a haladó lélekre, amiért legszörnyűbb büntetés jár. És aki nem veri a hivatalos pártpolitika csínadrattját, az mind áruló, bolsevik! azok szemében, akik még annyit sem tanultak meg keresztény életükben, hogy emberbarátságnak miként kell tisztelni. Franyó Zoltán mint költő és műfordító igenis közérték számunkra. Mi sem egyik, sem másik szempontból nem nézünk értékelnek, csupán csak a véget és maradóan munkáját tekintjük és ez pedig megérdemli, hogy tiszteletet kapjon érte az író és költő, jelen esetben: Franyó Zoltán.

A gárda, amelyik együtt dolgozik Franyóval, Szász István, Simonisz Bach Gyula, a legjobb és igen elismerése méltó munkát végeztek ki. A szerkesztés orszárlésze az övék. A mellékletet Bach Gyula szerkesztí. Jó lap lett belőle és egész Erdélyben népszerűsége emelked. Néhány régóta ígért kézirat adok le árnyed a honortárhoz előre kifizeték. Ritka eset. A versekre piros ceruzával mindjárt ráírja Franyó a jelzést: közzendő. Ifju Kubán Endre után érdeklődöm, akit eddig nem ismertem, de vágytam a vele való találkozára. Szász Pista megígéri, hogy délután felhívja valahonnan. Majd az Expressóban beszélgetünk négyen: Szász, Biró és Vechtel, nagyon mély és emberi dolgokról. Szabó Lőrincz: »Kallbán« című kötetéről és a költőről folyik a vita. Ez írtam róla egyszer kritikát az élt emlegetik, valamint a I. Kubán: »Reszket« a lelkeim, mert eszembe jutottak« című könyvéről írt írástomat dicserik meg.

Közben Vuchetich Endrénél teszek látogatást, akitől az új könyvtáradási munkálatait felől érdeklődöm. Itt találkoztam Szőrényi Bélával, a megfogolodott egyik megyei pünkösdi királyságot elő lap volt szerkesztője, aki valamikor csak azért csinált egy lapot, hogy ismeretlenül és minden indok nélkül belém köthessen és a leggyalázatosabb módon rágal-mazzon. Azóta sok idő telt el. Annyi sok semmitrevaló ember kötött belém, hogy már el is felejtettem Szőrényi ur bolhacsispéit. Lapja néhány szám után megszűnt, mert kenyéradó gazdál a rágalmozó heccmesterek nem adtak többé pénzét számára és az olvasók dorodva dobák el maguktól. Ő maga többféle formában egyikezett bologditani a világot, de az nem sikerült. Közben a gerince meggyőrbült, holott azt hangoztatta, hogy gerinces politikát folytat. Nálam pedig ellenkezőleg történt. Azóta is lapszerkesztő vagyok és a gerincem is egyenes maradt.

Vuchetich a Népközösség lapjának szerkesztője, aki lehagolttan beszél a különböző elhangzó és bennünk érdeklő, de létezésébe fuladó munkáról. Tele van akaratral, szándékával, de úgy érzí számára csak terhet jelent mostani feladata. A régóta készülődő könyvtáradási ügye még nincsen sehogy sem. Bizottságok, apró forszalkodások nehezítik meg az előrehaladást. Ez nem tetszik nekem sem. Szereti a munkát, de tudja, hogy hosszú befejezések halál a vége. Megpróbáltam a szavakat úgy beszéddé formálni, hogy abból meglehessen érteni, hogy magam is részt kívánok venni az itteni kulturális munkából. Ezt természetesen és kötelezőnek tartom, ha kulturálisról van szó. Semmi olyan reményem nem bíztal, amelyből a közel jövőben meglehette valósítani valamit. Levertam távozom. Újból csak az új szembe, hogy átok ill rajtuk, mert apró kicsinyiségek miatt minden fontosabb és életüket érdeklő ügyünk szátkabúba kerül, írtus éve elmúlt, mőia sorsunkat inféztük mint kisebbség és azt mondhatjuk, semmit sem csináltunk. Van egy önmagával tehetetlen fel-

fogás, amely azt parancsolja: hogy van ló, s közben mint a tűz szelék rohan keresztül rajtuk a történelem és mi ez alkalommal is lemaradunk annak szekeréről. A lemaradásnak nem a nép, nem is az irók, nem is az újságírók az okai. Vannak derék papjaink, tanáraink, tanítónk, gazdálkók, iparosaink és kereskedőink, jóvaló ipari és mezőgazdasági tömegeink, de egyben vagyunk elmaradva: a hivatalos vezető szellemben. És ha ez a megállapítás nem is vonatkozik mindenre, kritika nélküli e közöny mellett elmenni nem lehet.

Este találkoztam csak I. Kubán Endrével. Ez számomra nemcsak emlékezetes, hanem maradandó barátságot is jelent. Egy nagyon tehetséges, értékes és rendkívül fontos feladattal bízott iróember Kubán, aki sorszerűen, szegényesen lakik az egyik ottani külváros utcájában és petroleum lámpa mellett veti papírra gondolatait. Ugy elgondoltam, amikor ott ültem vele szemben a petroleumlámpa világánál, hogy hányan vannak, akikből semmi, de semmi hasznunk nincsen és havonta bases nagy jövedelmek vágnak zsebre? Nem petroleum hanem csillárak fénye mellett élnek az életet és alkínnak az élet nem bonyolult problémáit, hanem diszes közlések és a megcsapant és irókban leseggyedettt szellemi munkáink a külvárosban egyszobás lakásban, lelket és szívet örök napi gondok mellett élők az életet s írják népként számára kulturális történelmüket, ilyen a Kubán Endre élete. Ilyen a mi életünk. Egy bábór szőrt kiáltoznak és elítélnék, holott minden szó, amelyet az irók írnak, éppen azokról valódi papírra, akik halált kiáltanak rá. A gyertya élete ez, amely önmagát emészt el, hogy másnak világosságot nyújtson.

I. Kubán Endrénél most jelenik meg legújabb könyve. A könyv értékes, irodalmi és minden itteni és tudolalona levő magyar könyvtárnak díszje lehet. Ugy dolgozott a sápadt petroleumfénnyel mellett, mint vagy írónk száz évvel ezelőt. Leikét emésztelte a szavakért, szemét rontotta a lámpafénynek. Könyvet kínál mindenkinek, aki szereti a szepet és értéket. Olyan író könyve, akire még nagyon is büszkének leszünk egyszer. Sajnos, akkor már lehet, hogy az éhségtől a temetőben fog feküdni s mi, a nagy ehihangyolók, mecupálva járunk majd megírta azt, akivel életében nem történt embereség módos.

En a magam részéről már kijelöltem I. Kubán Endre helyét a szivemben.

Aki pedig én baráti fogadók, annak több értéke van előttem, mint a többi életnek.

Mert ez lélekbeli, szeretetbeli, szépségből és b. csületeségből van megteremtve. Aki csak azért firkálók közlemben, hogy árulja legyen ennek a felfogásnak, az kérem maradjon kívüli e lelki számláson.

— 1942 —

FOGAKAT,

a legjobb és legmodernebb kivitelben, valamint színpadhasználat nélküli fogorvosok, felszereltségükkel, természetesen csontszűrt korróziókat és hídakat készíti, a legújabb rendszer szerint

LASKAY KÁROLY

államilag vizsgázott
FOGTEKNIKUS
PETROŞENI

Cukrászati különlegességek
DEMETERNÉL.

Gazdasági Napló

A helybeli Parángul Szövetkezet munkájáról több alkalommal beszámoltunk már olvasóinknak és azt mint utóbbi testületet állítottuk példaképpen a nyilvánosság elé.

Körülbelül másfél évvel ezelőtt alakult meg ez a hasznos intézmény, amelynek elindítója, kezdeményezője, szíve és lelke, Taloscu V. újságíró kollégánk volt, aki fáradságot nem ismerve indította el a háború utáni zavaros helyzetben, a szilvölgyi szövetkezeti mozgalmat.

Az itteni közönség kezdetben tartózkodóan viselkedett a szövetkezettel szemben, mivel nem értette meg annak jelentőségét. Közrejtáztott azonban ennek a felfogásnak a kiemelésében az is, hogy a kereskedelmi életben nem mutatkoztak hiányok és nem volt szükség a szövetkezetre nagy lendítő erejére.

Az értéke és munkája azonban csak az utóbbi években mutat fel nagyobb népszerűséget, mióta a háborús gazdasági helyzet érezteti hatását a kereskedelem terén is.

Most láttuk csak azt az értékes jelentőséget, amelyet a helybeli Parángul szövetkezet jelent a fogyasztóközönségnek.

Most tudjuk csak értékelni, hogy mit jelent a szövetkezetben rejő erő. Mert valljuk be szépen, hogy az utóbbi évek élelmiszeri rendszerében nagy nehézségek lettek volna, ha a Parángul Szövetkezet és annak agilis igazgatója, V. Taloscu, nem dolgozott volna a közlelmiszerhez szükséges beszerzések ügyében.

Elmondhatjuk, hogy sok jót tett a közfogyasztás terén a Parángul Szövetkezet.

Érdemes vele komolyan foglalkozni és az elismerést sem tagadhatjuk meg tőle.

A jövő társadalmában a szövetkezetek fogják a főszerepet vinni a kereskedelem és a fogyasztás terén. Az országban a különböző román szövetkezetek mellett nagy munkát fejtenek ki a Hangya szövetkezetek is, valamint az elszakadt erdélyi részen odaát a Plugur román szövetkezetek dolgoznak a nép érdekében. Ott Hatigean Gyula a vezetője, itt Gr. Haller István és Tóvissy Géza és a lakosság öntudatos része itt is és ott is.

Nálunk a Parángul Szövetkezet végzi azt a termékeny munkát, amelyet a szövetkezetek végeznek mindenfelé, amerre működnek. Munkájukat áldás és jótétemény kíséri. És ezt meg is érdemlik.

— LEGSZEBB felvételek, művészi kidolgozású képek csak a Petroşeni **Láska** fényképez műtermében készülnek. A műtermet önállóan vezeli.

TAKARÉKOSKODJUNK A KENYÉRREL!

ELADÓ Petroşeniben a sporttelep mellett, az új villasoron, 135 négyzetláb házikөл hely. Értekezni lehet Tónt borbélyüzletében, Petroşeni

Sport Napló

Lapunkban nem először van alkalomunk írni a lupeni Minerul díszes sportmunkájáról, amelyet annak vezetői végeznek évek óta már. A most elkészített évi jelentésében a Minerul vezetősége részletesen felsorolja mindazokat a klub érdekében végzett munkákat, amelyet, mint a sport érdekében szükséges dolgokat elkellett végezni.

Az építkezés terén készült két terem a vendégcsapatok és két terem a helyi csapatnak. Építettek 4 fűdőt, 2 raktárt, 1 irodahelyiséget a klub számára, 1 a bírónak, 1 előhelyiséget, 2 telefelelőgyelői szobát, valamint 1 fűtőhelyiséget. Beszereltek 180 m. hosszúságú vízvezetékot a fűdők részére. 80 méter vízkivezetőt és egy tüz. Befektették deszkával a munkások részére épített nézőhelyet. Ültettek 100 darab különböző fát a sporttelep körül. Terve van véve a sporttelephez vezető út elkészítése az oxigen-gyártól.

A beszámoló szerint a Minerul futbal csapata az elmúlt évben 20 mérkőzést játszott, melyből 8 barátságos és 12 bajnoki volt. A bajnoki táblázaton a Minerul a harmadik lett. A lejátszott mérkőzésekből nyert 10, veszített 7 és eldöntetlen volt 3.

A Tenisz szakosztály a jelenlegi körülményekre való tekintettel nem küldhetett ki játékosokat csak Bucurestbe, ahol Gábor B, mig Cosmovicu a 10-ik lett. Helyben azonban annál intenzívebben folyt a játék a szakosztály pályáján, amely a legmodernebbul van felszerelve.

A téli sport terén is élnék élet volt a Minerul téli sportolói között. A több alkalommal megrendezett versenyeken több mint 150 vettek részt. Ugyanez mondható a korcsolyázásról is. Az elmúlt évben újjászervezték az öklívívó szakosztályt is, amelynek jelenleg 17 működő tagja van és szorgalmasan sportol valamennyi.

Külön dicséretet érdemel a Minerul vezetősége azért, hogy csak egyedül neki van az egész szilvölgyében modernül felszerelt strandja, amely kedvező időben nagyon látogatott. Most van folyamatban ennek a kibővítése, amely ha megvalósul, a tagoknak és a munkásoknak nem szükséges másfelé menni üdülést keresni, mert mindaz ott megtalálható.

A Minerul mostani elnöke, Márú főmérnök, aki minden lehető elkövet, hogy a klub életében fenakadás ne álljon be. Segítségére van annak minden munkájában, mint azelőtt is, ahol vezető szerepet töltött be. A futballszakosztály vezetője Şerban Duma mérnök, aki mióta Lupenibe került sok alkalommal bizonyította be fiatal ambícióját és rátermettségét, amely hasznos és értékes munkálkodásban mutatkozik meg úgy a mérnök, mint a sport terén is. A tenisz szakosztály vezetője Cosmovicu főmérnök a legjobb sportvezetők egyike, minden tekintetben. Mindhárom nagy szolgáltatást tették már eddig is a szilvölgyi, de különösen a lupeni sportnak.

D-sale D-lul
Tek.

urnak — urnének

Str.

— Egyetlen polgári szórakozó hely az Iparosklub Petroșeniben, ahol a legjobb italok, kitűnő házi konyha, süllőkönlegességek állandóan kaphatók.

A legfinomabb enyedi borok. Husos napokon frissen készült zónapörkölt. Vasárnap d. e. házi tepertős pogácsa és borsos tojásky. Minden alkalommal frissen hozott kilitűr sör.

Tisztelességes és előzékeny kiszolgálásról JÉGER FERENCZ vendéglős gondoskodik. — Barátj összejövetelekre alkalmas külön helyiség.

Legfinomabb tea- és cukrászsütemények

WELTHERNÉL.

KITŰNŐ italok és likőrökönlegességek, tisztán kezelt bodega cikkek állandóan kaphatók a MÓDV bodegában a plactéren.

Eladó ház Petroșeniben, központban

3 szobás, előszobás, fürdőszobás, minden komforttal konyha, kamara és hozzáépített külön előszoba, fürdőszoba, nagy szoba, pincével, polgári lakóház, családi okok miatt

A ZONNAL

Értekezni e lap kiadóhivatalában

Rendeljen Hangya-borokat, likőröket

Átúdi és nemrég kibővített aradi borpincétek az előző évek kitűnő bortelemeléséből rendkívüli készletekkel és nagy választékkal rendelkeznek. Pincéink készleteit nem befolyásolta a múlt évi rossz termés. Nemcsak kellemes ízű **asztali borokkal** rendelkezünk, hanem kitűnő **muresmentli fajborokkal is.** Szövetésűnk évszázdek óta termáló **Rum és Likörgyára** minden igényt kielégít. — Alánituz elsőrendű **Consum és Kremlikőreinket, Consum és Teaurmajukát, továbbá Konyak** készítményeinket. Ahol a közegben nincs szövetkezet, ott magánosoknak is a legnagyobb készséggel rendelkezésre állunk, úgy kis, mint nagy tételekben. Adjon fel próbarendelést. Árjegyzéket készséggel küldünk. Nagyobb vétel esetén keressse fel pincéinket. **RENDELÉSEK:**

„Federala Furnica“ Átúdi, jud. Alba, vagy Magazin de Tranzit Furnica Arad, Str. M. Mureșan 7—9.

— A HÁGER Bodega sörözőjébe mindennap frissen csapolt sör, finom felvágottak, kitűnő borok és más italok szőlő naplárban.

A Napló előfizetési árai:

Egy hónapra 25 Lei.

Egy negyed évre 70 Lei.

Fél évre 130 Lei.

Egy évre 250 Lei.

Intézményeknek, hivataloknak, vállalatoknak, egyesületeknek és kluboknak 1000 Lei

Külföldre egy évre 500 Lei.

A NAPLO szerkesztősége és kiadóhivatala, Petroșeni, Strada Regele Mihai I. 20 szám.

— A GULD bodegában a legfinomabb csemegesajtok, felvágottak, cukorkák és legjobb italok állandóan kaphatók. Frissen csapolt sör.

„JIANUL“

a szőlőgyének legelőb bor, sör és mindenféle szeszesitalok nagy raktára

Állandóan kaphatók a legkülönbözőbb és legfinomabb borok, likőrök, különböző italok a legolcsóbb naplárban. Sörben is csak vezető gyárak termékeit szállítja. Bragadiru sör a közönség kedvenc itala.

Tegyen egy próbarendelést.

Címe: PETROȘENI, STR. REGELE MIHAI, (Malea).

A volt „ROYAL“ bodega új tulajdonosa

Fantazia Anselia

PETROȘENI, az Uránia mozgó mellett

Raktáron tart: a legfinomabb italokat, bort, likőrt, csemegét, vaj és tejtermékeket, csokoládét, cukorkát, gyümölcsöt, elsőrangú felvágottakat, halkonzerveket, friss és speciálisan készült gusztrékat. — Naponta frissen csapolt sör.

UZINA ELECTRICA S.P.A.

PETROȘENI — Anyagraktára:

tart mindennemű magas és alacsony feszültségű szerelést, anyagokat. — Csillárak, izzólámpák és főzőkészülékek a legújtanysabb áron.

Elvállal mindennemű szerelési munkákat felelősség mellett

SADOVEANU ȘTEFAN

Rum, likör és cognacgyára. Borpincészet, legfinomabb borok, kitűnő sör és egyéb szeszesitalok nagyraktára.

PETROȘENI, Str. V. Conta, volt Schäffer raktár.

Bodrog János

bodega és csemegé különlegességek raktára

PETROȘENI. (Szemben a Liska féle fotóműteremmel.)

Mindennap frissen csapolt sör, enyedi és más specialis borok. Likör különlegességek, csemegék, csokoládé, vaj és konzervek állandó vásárlási hely.

Felvágottjai a legjobb gyárak termékei.

Legszebb és legmodernebb **butorok, háló és uriszobák, kényelmes székek, legújabb divatu sport gyermekcsoisk**
/ az Aradi Butorraktárban, Petroșeni.